

„Új csatára indul az Élet” – az elmúlt két év
a szegedi Magatartástudományi Intézetben

Kelemen Oszkár

Szegedi Tudományegyetem, Általános Orvostudományi Kar
Magatartástudományi Intézet

A több mint két évtizede formálódó magatartástudományi intézményrendszer a négy képzőhelyen eltérő gyökerekből indulva alakult ki. Ez meglátásom szerint nem a gyengeségünk, hanem a sokféleségben rejlő erőnk.

Szegeden a legerősebb oszlop az oktatásé. Az egyetem vezetése megértette a humán tárgyak orvosi curriculumban betöltött szerepét, és az elmúlt években egy komplex, két lábon álló rendszer kidolgozása vált valóra.

A spirális curriculum szemléletében kialakított orvoscépzési modellhez igazodva az **Orvosi pszichológia és kommunikáció I-III.** kötelező modulban az első évben oktatott Pszichológiai alapfogalmakat későbbiekben az Orvosi pszichológiai kurzusok követik, melyeket a gyakorlati rendszerben az egyre komplexebb kommunikációs készségek elsajátítása erősít. Az egymásra építkezés jegyében a pszichiátriai tananyaggal is összhangba hoztuk az általunk közvetített elméleti és gyakorlati tudásanyagot.

Ezzel párhuzamosan a **Magatartástudományok az orvoslásban I-III.** kötelező modulban a „Bevezetés az orvostudományba” érzékenyítő kurzust az Orvosi antropológia és az Orvosi etika tárgyak követik. Minden tárgynál az előadások és a gyakorlatok egyensúlyára törekszünk.

A két nagy oktatási témakört a Magatartástudományi szigorlat és az Orvos-beteg kommunikáció zárja kritériumtárgyként.

A kötelező blokkokat számos szabadon választható kurzus kíséri. Tantárgyaink lehetőséget adnak sokféle értékelési módszer (esszé, video-kiértékelés, önreflexió, filmfeldolgozás, esetelemzés) alkalmazására. A hallgatók 4 éves teljesítményét portfólió módszerrel követjük.

A kutatói utánpótlás elsősorban a szabadon választható kurzusok rendszeréből nő ki, melyet büszkeségünkre az idei OTDK-n elért eredményeink is alátámasztanak.

Kihívások természetesen itt is több oldalról érkeznek:

- Az oktatást nehezíti számos magasabb szintű bizonytalanság, amelynek egyik kiemelkedő példája volt a tavalyi évben a nem várt mennyiségű idegennyelvű hallgató felvétele.
- Lélektanilag fontos az orvostanhallgatók korai érzékenyítése, a klinikum előtti kommunikációs felkészítése, ugyanakkor az első évek természettudományi dominanciájú szemléletéhez kapcsolódó rejtett curriculum, és az alacsony motiváció folyamatos kihívást jelent.
- Harmadrészt a jelentős óraterhelés, a többnyelvű oktatás magasan kvalifikált oktatókat igényel, ugyanakkor az oktatói munka elismerése nincsen arányban ezzel, bár az elmúlt években az egyetemi vezetés törekedett az oktatói, klinikai státuszok finanszírozásának harmonizációjára.

Végezetül érdekes tapasztalat, hogy az általunk képviselt tantárgyak a pályázatok szempontjából kitüntetett helyen vannak, azonban a hozzáférést számos tényező nehezíti.

